

Однак вплив об'єктивних чинників на вибір суб'єктом способу вчинення здійснюється не самостійно, у відірваності від суб'єкта злочину, а через нього, його психічний стан, знання, думки, тобто внутрішні (суб'єктивні) умови. Те, що здійснюється детермінуючим впливом об'єктивних чинників, як указує Г.Г. Зуйков, не слід розуміти як автоматичну дію будь-яких обставин, що не впливають ні на волю, ні на свідомість суб'єкта. Зовнішні чинники діють за посередництва внутрішніх, тобто через психічний стан, властивості, погляди, почуття, думки та знання діяча [5, 6].

Ознаки способу вчинення злочину як "почерку злочинця", тобто поява своєрідної повторюваності в діях під час вчинення, слугують підґрунтям для виявлення фактів вчинення кількох злочинів однією особою або тією самою групою осіб. Однак повного збігу деталей і ознак дій під час вчинення кількох злочинів бути не може як через обставини, що відрізняються, і умови вчинення злочинів (наприклад, різні поверхи, розташування квартири, до якої проникли злочинці; характер і кількість запірних пристроїв на дверях тощо), так і у зв'язку з умисним чи випадковим відхиленням від колишнього способу дій (наприклад, намір удосконалити спосіб дій; спеціальні злочини, необхідно виходити не з повного збігу складників способу, а з прояву специфіки в діях. Потрібно шукати й виокремлювати в способі вчинення злочину або сутнісний елемент дій, що характеризує підхід злочинця до досягнення ним своїх цілей, або будь-який специфічний окремий момент. Елементи способу можуть виявлятися (повторюватися) і при вчиненні різних злочинів, наприклад, спосіб вступу в контакт із жертвою під час грабежу й зґвалтування.

На підставі аналізу інформації, що розкриває ознаки способу вчинення злочину, можна скласти початкове уявлення про подію і її учасників. Такі дані й криміналістичні характеристики злочинів визначеного виду дозволяють слідчому висунути обґрунтовані типові криміналістичні версії, спланувати й здійснити початкові слідчі (розшукові) дії.

Література:

1. Зуйков Г.Г. Использование данных о способе совершения преступления в деятельности органов охраны общественного порядка по предотвращению преступлений. – М.: Высш. шк. МВД СССР, 1968. – № 2. – С. 61-67.
2. Васильев А.Н., Мудьюгин Г.Н., Якубович Н.А. Планирование расследования преступлений. – М.: 1957. – С. 65
3. Побегайло Э.Ф. Умышленные убийства и борьба с ними. – Воронеж: 1965. – С. 32.
4. Жордания И.Ш. Структура и правовое значение способа совершения преступления. – Тбилиси: Сабчота сакартвело, 1977. – С. 24,25.
5. Зуйков Г.Г. Криминалистическое учение о способе совершения преступления: Автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. – М., 1970. – С. 36.

Волик В.В. - заступник начальника

юридичного управління Донецької міської ради, кандидат юридичних наук

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ СУБ'ЄКТІВ У СФЕРІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ МІСЬКИМ ТРАНСПОРТОМ

Міський транспорт є невід'ємним елементом будь-якого міста. Особливість міського транспорту полягає в його суцільному значенні щодо забезпечення комфортного й безперебійного функціонування відповідного населеного пункту. Слід відзначити, що сфера перевезень міським транспортом потребує певного керування з боку держави та органів місцевого самоврядування. Крім того, ця сфера передбачає надання певних послуг, а також їх споживання. Враховуючи зазначене, можна зробити висновок, що діяльність з керування міським транспортом, надання й споживання послуг цій сфері здійснюється певними суб'єктами. Проте чинне законодавство не містить відповіді на питання визначення поняття суб'єктів.

Дослідження суб'єктів в адміністративному праві не раз було предметом наукового інтересу з боку науковців ще з радянських часів [1, 2]. Питання перевезень міським транспортом досліджувалися багатьма вітчизняними й закордонними вченими, як з економічної, так і з юридичної точки зору. Проте І.В. Спирин, С.Ю. Гуржей, С.Є. Хейгетова, А.А. Новік зосередилися лише на дослідженні перевезень пасажирів [3-6]. О.В. Мороз, М.П. Уліцький, С.К. Доля предметом дослідження обрали перевезення міським транспортом з огляду на економічну складову та технічну сторону цього процесу [7-9]. Отже, поза увагою наукових досліджень залишилися питання щодо визначення поняття суб'єктів у сфері перевезень міським транспортом. Таке визначення надасть змогу розмежувати вплив на окремих суб'єктів залежно від необхідності забезпечення реалізації державної або місцевої політики в цій сфері. Щоб визначити поняття суб'єкта, слід з'ясувати, хто є суб'єктом у сфері перевезень міським транспортом.

Закони України «Про транспорт», «Про міський електротранспорт», «Про залізничний транспорт» не містять визначення поняття суб'єктів. Не містять такого визначення Господарський Кодекс України та Цивільний кодекс України. У Законі України «Про дорожній рух» зазначається, що до суб'єктів відносяться учасники дорожнього руху, міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, об'єднання, підприємства, установи й організації незалежно від форм власності й господарювання [10].

Таке визначення можна вважати вдалим стосовно характеристики суб'єктів у сфері дорожнього руху. Проте в ньому не враховано, що, крім учасників дорожнього руху, до суб'єктів у сфері перевезень міським транспортом можна віднести державу, яка визначає відповідні напрями транспортної політики. Здійснення такої політики передбачає законодавчу діяльність у цій сфері з боку держави та подальше втілення в життя прийнятих рішень. Законотворча діяльність у галузі міського транспорту здійснюється Верховною Радою України. Впровадженням державної політики в цій сфері займається виконавча гілка влади – відповідне профільне міністерство, а саме: Міністерство інфраструктури України та інші органи виконавчої влади, які забезпечують реалізацію державної політики з питань безпеки на автомобільному транспорті загального користування, на перевезення яким видано ліцензію, міському електричному, залізничному транспорті загального користування, на перевезення яким видано ліцензію, міському електричному, залізничному транспорті, експлуатації автомобільних доріг загального користування. На цей час таким органом відповідно до Указу Президента України № 287/2011 від 06.04.2011 року визначено Державну інспекцію України з безпеки на автомобільному транспорті [11].

Також слід враховувати, що до міського транспорту, крім автомобільного транспорту, міського електричного, залізничного транспорту, відносять також морський і річковий види транспорту, а також повітряний. Отже, такі види транспорту не будуть суб'єктами в розумінні визначення поняття, наведеного в Законі «Про дорожній рух».

Іншим значним суб'єктом у сфері міських перевезень виступають органи місцевого самоврядування. Реалізуючи власні та делеговані повноваження органи місцевого самоврядування здійснюють певні дії щодо регулювання міських перевезень, виступають замовниками, виконавцями перевезень міським транспортом, а також здійснюють певний контроль та нагляд у цій сфері.

Основним, на нашу думку, суб'єктом у сфері міських перевезень є споживач відповідних послуг. Основним він є з огляду на те, що вся діяльність яка здійснюється з боку держави, органів, що здійснюють контроль і нагляд у відповідній сфері, органів місцевого самоврядування спрямована на задоволення потреб споживача послуг з перевезень міським транспортом. Що стосується споживачів, то їх слід відокремлювати від замовників послуг перевезень міським транспортом. Замовниками можуть виступати держава, органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи. У свою чергу, споживачами послуг у сфері перевезень міським транспортом можуть виступати лише фізичні та юридичні особи. Тобто, замовників і споживачів цих послуг не можна ототожнювати, адже вони можуть не співпадати.

Окреме місце серед суб'єктів у сфері перевезень міським транспортом займають юридичні та фізичні особи, які надають послуги перевезення міським транспортом, здійснюють забезпечення надання транспортних послуг, споживають транспортні послуги.

З одного боку, перевізники, тобто особи, які надають послуги перевезення міським транспортом, є основною ланкою системи міського транспорту. У процесі своєї діяльності такі особи беруть участь у транспортних та інших правових відносинах, що виникають під час здійснення такої діяльності. І, як відзначає О.В. Ардельянова, правоздатність зазначених осіб у такому разі буде спеціальною [12, 40]. З іншого боку, вони можуть виступати як споживачі послуг, що надаються у сфері міських перевезень. Тобто, перевізники залежно від характеру певних правовідносин, що виникають між ними та іншими учасниками в цій сфері, можуть бути виконавцями, замовниками або безпосередньо споживачами.

З огляду на це, можна зробити висновок, що коло суб'єктів у сфері перевезень міським транспортом є широким різноманітним. Широке воно є з огляду на суттєвий пласт суспільних відносин, що охоплює здійснення перевезень міським транспортом. Різноманітність полягає в складності взаємин, які виникають між суб'єктами цих відносин. Що стосується визначення поняття суб'єктів у сфері перевезень міським транспортом, то, на нашу думку, воно має мати наступну конструкцію – учасники відносин у сфері перевезень міським транспортом, які здійснюють повноваження щодо керування, контролю та нагляду, а також виступають замовниками або споживачами послуг у цій сфері.

З урахуванням викладеного, вбачається необхідність законодавчого визначення цього поняття в окремому законодавчому акті, присвяченому діяльності міського транспорту, а це своєю чергою зумовлює подальші наукові розробки в цьому напрямі.

Література:

1. Халфина Р.О. Общее учение о правоотношении / Р.О. Халфина – М.: Юрид. лит., 1974. – 372 с.
2. Ямпольская Ц.А. Субъекты советского административного права: автореф. дис. на соискание учен. степени доктора юрид. наук: спец. 12.00.14 «Адмип. право; финан. право; информ. право» / Ц.А. Ямпольская. – М., 1958. – 24 с.
3. Спирин И.В. Перевозки пассажиров городским транспортом. – М.: ИКЦ «Ака-демкнига», 2004. – 413 с.
4. Гуржей Сергей Юрьевич. Правовое регулирование перевозок городским общественным пассажирским автомобильным транспортом: диссертация ... кандидата юридических наук: 12.00.03. - Челябинск, 2007. – 220 с.
5. Хейгетова С.Е. Правовое регулирование перевозки пассажиров автомобильным транспортом: автореф. дис. на соискание ученой степени канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Гражданское право; Предпринимательское право; Семейное право; Международное частное право» / Хейгетова Светлана Егоровна. – Ростов-на-Дону, 2007. – 30 с.
6. Новик А.А. Правовое регулирование пассажирских перевозок городским транспортом общего пользования // Транспортное право. – М.: Юрист, 2005, № 1. – С. 34-37.
7. Мороз О.В. Муниципально-приватна модель організації міського пасажирського автотранспорту: дис. канд. економ. наук: 08.00.04. Кременчук, 2011. – 208 с.
8. Улицкий М.П. Автомобильный транспорт как субъект рыночной экономики России // Финансово-экономические проблемы автомобильного транспорта. Сборник научных трудов. Вып. 7. - М., 2003. – С. 65–72.
9. Доля В.К. Методы организации перевозок пассажиров в городах. – Харьков: Основа, 1992. – 144 с.
10. «Про дорожній рух». Закон України № 3353-ХІІ від 30.06.1993 р. // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 1993. – № 31. – Ст. 338.
11. Про Положення про Державну інспекцію України з безпеки на наземному транспорті. Указ Президента України № 387/2011 від 06.04.2011 року. - [Електронний ресурс]: <http://www.uti.gov.ua/transinsp/uk/publish/article/35340>
12. Ардельянова О.В. Место и роль государства в регулировании рынка автотранспортных услуг // Проблемы повышения эффективности инфраструктуры: 36. наук.пр. – К., 1997. – Вып. 2. – С. 38-46.

Волошина Н.І. - курсант ОДЮБ

Науковий керівник: Ізбаш К.С. - доцент кафедри адміністративного права та адміністративного процесу кандидат юридичних наук

ПРОФІЛАКТИКА ПРАВОПОРУШЕНЬ НА ТРАНСПОРТІ

Діяльність щодо профілактики правопорушень у сфері пасажирських і вантажних перевезень, гарантування безпеки руху є важливим напрямком профілактики правопорушень у сфері охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки на об'єктах автомобільного, залізничного, повітряного, водного транспорту та метрополітенів.

Проблемам профілактики правопорушень приділялася й приділяється значна увага. Окремі питання профілактики правопорушень розглядалися в роботах В.Б. Авер'янова, О.Б. Андреевої, О.М. Бандурки, Д.М. Бахраха, Ю.П. Битяка, І.П. Голосніченка, О.М. Джужі, Є.В. Додіна, В.К. Колпакова, А.Т. Комзюка, В.М. Плішкіна, В.В. Цветкова, Ю.С. Ш-

**Міністерство внутрішніх справ України
Одеський державний університет внутрішніх справ**

МАТЕРІАЛИ
Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Організаційно-правові засади боротьби
з правопорушеннями на транспорті»

29 листопада 2013 року

Одеса
ОДУВС
2013

УДК 351.81:343.85
ББК 67.401.041+67.51
0641

Сторінка 1 з 1

МАТЕРІАЛИ

Міжнародна науково-практична конференція (2013 ;
Одеса) Матеріали міжнародної науково-практичної конференції
«Організаційно-правові засади боротьби з правопорушеннями на

транспорті» 29 листопада 2013 року

0641 «Організаційно-правові засади боротьби з правопорушеннями на транспорті», міжнародна науково-практична конференція (2013 ; Одеса) Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Організаційно-правові засади боротьби з правопорушеннями на транспорті» 29 листопада 2013 року. — Одеса: ОДУВС, 2013. — 320 с.

УДК 351.81:343.85
ББК 67.401.041+67.51

П
ловн
КМС
Н
крим
сані
заход
мініс
Н
- 1
- 1
джен
- 1
- 1
кості
- 1
М
клате
руше
жити
чувал
тим,
вчаль
суспі
П
серпе
проф
грудн
вах д
трирі
О
кримі
ною,
кість
профі
них з
татів
викон
Адже
сприй
попер
тої на
меті з
ально
прове
- 1
підхі
- 1
ванни
- 1
рушен
- 1
право
якого
часті
- 1
виник
О
матив
жавні
та пог
Л
1.1

Братунова В.В., Албул С.В. ЗЛОЧИННА СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ ОРГАНІЗОВАНИХ ЗЛОЧИННИХ УГРУПОВАНЬ: ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ.....	32
Брижак Л.А., Мукоїда Р.В. ВИДИ ВИКОНАВЦІВ І УЧАСНИКІВ В ОРД.....	33
Бродецька Т., Мукоїда Р.В. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ.....	34
Бугрій Н.В., Албул С.В. СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ТРАНСПОРТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЯК ЧИННИК ЗМІЦНЕННЯ ЗАКОННОСТІ НА ТРАНСПОРТІ.....	36
Буткевич О.А., Коропатов О.М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ УЧАСТІ ГРОМАДЯН В ОХОРОНІ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ.....	37
Буткевич С.А. МІШІФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ ТА ФІНАНСОВИЙ МОШТОРИНГ (ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ).....	38
Буханченко О.А. УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТІВ-ВИБУХОТЕХНІКІВ ЕКСПЕРТНИХ ПІДРОЗДІЛІВ МВС УКРАЇНИ НА ЗАЛІЗНИЦЯХ.....	40
Вайда Т.С., Колісніченко В.В. ВРАХУВАННЯ СПОСОБІВ НЕЗАКОННОГО ВИКРАДЕННЯ АВТОМОБІЛІВ ТА СУЧАСНІ ЗАСОБИ ЗАХИСТУ ВІД НИХ ЯК КОМПОНЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ НА ОБ'ЄКТАХ ТРАНСПОРТУ ЗАГАЛЬНОГО КОРИСТУВАННЯ.....	41
Вайда Т.С., Кузнецов О.І. КОМПЛЕКСНИЙ ОГЛЯД ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ ЯК УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХИСТУ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ ВІД УРАЖЕННЯ ВИБУХОВИМИ ПРИСТРОЯМИ.....	44
Вакар Л.П., Матієнко Т.В. ПСИХОЛОГІЧНІ СКЛАДОВІ РОЗВИТКУ ФАХОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ.....	47
Валаш Л.А., Балтовський О.А. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ АВТОМОБІЛЬНИМ ТРАНСПОРТОМ.....	48
Ведмідь Я.В., Албул С.В. ЗАТРИМАННЯ ОСОБИ, ЯКА ВЧИНИЛА ЗЛОЧИН, ЯК ОБСТАВИНА, ЩО ВИКЛЮЧАЄ ЗЛОЧИННІСТЬ ДІЯННЯ.....	49
Вертій О.П., Кісель В.Й. ПОЗОВНЕ ПРОВАДЖЕННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	51
Вихристюк Г.А., Продайко С.В. МОРСЬКЕ ПІРАТСТВО Й ТЕРОРИЗМ НА МОРІ: АКТУАЛІЗАЦІЯ НЕОБХІДНОСТІ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ.....	52
Вівчарик Н.І., Албул С.В. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПРОТИДІЇ ОРГАНІВ УПРАВЛІННЯ ЗАЛІЗНИЧНИМ ТРАНСПОРТОМ ПРАВOPOPУШЕННЯМ, УЧИНЕНИМ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ.....	53
Власенко С.В., Сандрачук А.А. ДО ПИТАННЯ ПРО СПОСІБ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ.....	54
Волік В.В. ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ СУБ'ЄКТІВ У СФЕРІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ МІСЬКИМ ТРАНСПОРТОМ.....	55
Волошина Н.І., Ізбаш К.С. ПРОФІЛАКТИКА ПРАВOPOPУШЕНЬ НА ТРАНСПОРТІ.....	56
Волошук А.М. ДО ПИТАННЯ СУЧАСНОГО СТАНУ НЕЗАКОННОГО ОБІГУ НАРКОТИКІВ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ.....	58
Воронцов А.В. ПРИЧИНИ ЗЛОЧИННОСТІ: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОБЛЕМИ.....	59
Гармідер Т.В., Албул С.В. СПОСОБИ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИННИХ ПОСЯГАНЬ НА ВАНТАЖІ НА ВОДНОМУ ТРАНСПОРТІ.....	60
Геба Г.І., Журавель А.В. ДО ПИТАННЯ ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ЗАПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ ІНСТИТУТУ ПОДАТКОВОГО ОМБУДСМЕНА.....	61
Герашенко О.С. ЗАПОБІГАННЯ ПРОЯВАМ ТЕРОРИЗМУ НА ТРАНСПОРТІ.....	62
Гірижак К.В., Аносініков А.А. ВІДОМЧІ ЗАСОБИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ТА ЇХ ВІЛИВ НА ФОРМУВАННЯ ПОЛІТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ.....	63
Главацький Ю.А., Матієнко Т.В. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДЕФОРМАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ.....	64

Глеве
ОРГА
ФІНА
Глов
ПИТА
ВХОД
Гонча
ЗАГА
ЩО П
Гопич
РОЛЬ
МІЖН
Град
ПРАВ
МІСЦЕ
Греко
НАРКС
ОПЕРА
Гритен
ВИЯВЛ
ТА ЗАК
Грицен
ПОЗБА
ЕФЕКТ
Грицю
ЕТАПИ
Грохол
ОСОБЛ
ПІДРОЗ
Грудка
ОПЕРА
ДО ВИК
Даниле
ДОГОВІ
Демчен
ДО ПИТ
ЗАВДАЄ
Дерев'я
СУТНІС
Деркач
ЩОДО П
МАШИН
ЕЛЕКТР
Дитюк
СПЕЦИ
ЗЛОЧИН
Дідик
ЕТАПИ
Дмитрен
ДО ПРОБ
Добровол
ПСИХОЛ
Долженк
ПРО ЗАБІ
Домашев
НАХОДИ
ПРОТИДІ
Домброва
ОКРЕМІ А
СФЕРІ П
Домніцак
ПЕЦАЛ
УРСАНТ
Іршілюк
ЧАСТЬ І